

/ — παπᾶ Γεώργιος Μελισσουργός μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ματέος Σουμμαρίπας μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας παρακαλετός
 / Κἀγὼ Ἀντώνιος Μενδρηνός καὶ πρωτονοτάριος Ἀξίας ἔγραψα.

/ — Ἐν ἔτει 1689/ Μαΐου 14 ἔλαβαν τὴν μπαρὼν διαθήκη εἰς τὸ χέρι μου κἀγὼ Ἰωάννης Μηλιάτης / νοτάριος ἐπειδὴ καὶ νὰ τὴν εἶχεν ἡ ἄνω προλεγομένη κυρία Ζανμπέτα εἰς τὸ χέρι τῆς / μὰ δὲν τὴν εἶχα σοττοσκριβερισμένη καὶ τῶρι μοῦ τὴν ἔδωσεν εἰς τὸ χέρι μου καὶ ἐσοττοσκρι / βέρησάν τὴν / καὶ ἤφησά τη / ντεπόζιτη / ὥστε / ν' ἀπο / θάνη τῶρι / [ ] / [ ] ὡσάν / πού ἐπό / θανε / καὶ βάνω τὴν καὶ εἰς τὴ μάννα τῆς καντζηλλαρίας μου διὰ νὰ φαίνεται εἰς κά / θεν καιρὸν πού θέλει κάμει χρεία εἰς τοὺς ζητοῦντας δικαιώματα ἀπ' αὐτὴν τὴν ὁποία / τὴν εἶχε εἰς τὸ χέρι τοῦ ὁ πάτερ Κάρλος ὁ προεστὼς τῆς κυρίας τῆς Καπέλλας ὡσάν ντε / πόζιτη ὥστεν ν' ἀποθάνη καὶ ὡσάν ἐπόθανε μοῦ τὴν ἔδωσεν καὶ ἔβαλά τὴν ἐδῶ ἄν / τζι ἔβαλεν καὶ τὸν μισέρ Ἀντώνιον τὸν Μεντρηνὸ καὶ ἔγραψέν τῆς μερικὰ ἄλλα λόγια ὡς ἤθελε ἀτὴ τῆς / ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρισκούμου ἐγὼ ἀσθενῆς καὶ δὲν ἐμπόρου νὰ πάγων ὄντας μοῦ ἐμήνησεν καὶ εἰς / τοῦτον τὸν ἔκραξε ἐκεῖνο καὶ ἔβαλέν τονε καὶ ἔγραψέν τα ἀποκάτω ἀπὸ τὴν διαθήκην τῆς / ὡς φαίνονται ἐδῶ παρὼν.

868

Διαμαρτυρία

φ. 460^{r-v}

/ [ ] ἔδωσεν ὁ μισέρ Φίλιππος Κωνσταντῆ Μαροῦς καὶ εἶπε μοι νὰ τὸ βάλω / [εἰς τὴν] μάννα διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθεν καιρὸν. Φ 498

/ [ ] καλὰ ἤθελες κάμης νὰ σιωπαίνης κατὰ πῶς εἰς τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ρετέ / [ ] πηλογαῖσαι ἀμὴ ἡ ἀπόκοτην βαρβαρικὴ καὶ φυσικὴ σου γλῶσσα δὲ σὲ ἀφήνει / [ ] διὰ νὰ σοῦ δοθῆν ἡ δίκαια ἀπόκρισις τῆς ἀπὸ τζ' εἰπομένης καὶ ἄχρηστη σου / [ ] ας τῆς ὁποίας ἂν ἴσως καὶ ἐμεῖς ἐθέλαμε γεννηθῆν καὶ ἀναθραφῆ ὡσάν / [ ] λόγου σου ἴσως ἐθέλαμεν τῆς ὀργῆς στόματι νὰ τῆς δώσωμε τὴν ἀρκετὴν καὶ ἄ / [ ] στάτη ἀπόκρισιν ἀμὴ ἄς περάση ἐπειδὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ γελᾶται μὲ / [ἀ]ποκοτιὰ γλῶσσας οὔτε μὲ φληναρίσματα μόνου μὲ στοχαστικὰ καὶ δι / καια μετρητὰ ξεπληρώνεται καὶ μὲ θεμέλια καὶ ἀπόδειξες ὅμως ἀνα / γκάζοντάς μας

σου ξεδιπλάζομεν ἄλλη μία φορά πῶς καλύτερο σου ἦ / τανε νὰ σωπαίνης ἐπειδὴ
 μὲ τὸ νὰ ξαπλώνης μὲ αὐθάδεια καὶ ἀποκοτιά / τὴν γλώσσα σου καὶ μάλιστα διὰ
 γράμματος ἀτόσου καὶ ἀπατόσου ἀποκαταστήνε / σαιν δείχθεσαι καὶ φανερώνεσαι
 πταιστής καὶ ψεύτης καὶ διὰ τέτοιος ὁμολογᾶσαι / λέγοντας πρωτύτερα πῶς ἐπῆρα
 διὰ νύφη τὴν ἀνηψιά σου δίχως τὴ βουλή / [ ] θέλημά σου τὸ ὁποῖον ὡσάν φανε-
 ρὸν ψέμματι τῶρα λέγεις πῶς τὸ στέργεσαι καὶ νὰ / [ ] καλὸς ὁ γάμος λέγεις
 πῶς κρατῶ τὸ παιδί μὲ ὅλα του τὰ καλὰ καὶ ὄχι παραμι / κρὸν καὶ αὐτὸν δεύτερο
 ψέμμα ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ δὲν κρατῶ ἄλλο τίποτας ἀπὸ / τὰ καλὰ καὶ ὑπάρχοντα τοῦ
 παιδίου μόνο μερικὰ στολίδια μητρικὰ τοῦ / παιδίου τὰ ὁποῖα μοῦ ἐπαραδόθησαν
 εἰς ντεπόζιτο μὲ καουτζιόνε τὰ ὁποῖα / μῆτε ἐμπορῶ νὰ τὰ ντεσπονέρω οὔτε νὰ τὰ
 φθείρω μῆτε ἄλλης λογιῆς νὰ τὰ πράζων τὰ / ὁποῖα μοῦ ἐπαραδόθησαν διατὶ δὲν
 ἐθαρεύγουντο εἰς τὰ χέρια τὰ ἐδικά σου / διότι ὡσάν πατρικός του ἐπίτροπος ἔλα-
 βες περίσυν μονμπίλια εἰς τὸ χέρι σου καὶ / τῶρα τὴν ἀρνᾶσαι ἀπ' ἀρχῆς ἐπιασες
 τὰ ψέμματα καὶ ὡς τὸ τέλος δὲν τὰ παύεις / διὰτὶ ὅταν τὸ καῖκι ἦτον γερὸ καὶ τὸ
 ἐναύλωνες καὶ τὸ ἤπενμπες εἰς ταξίδι / καὶ ἔλεγε πῶς ἦτον ἐδικό σου καὶ δὲν εἶχεν
 ἄλλος τινὰς νὰ κάμη καὶ τὸ ἐδεικτες / καὶ μὲ τὰ ἔργον διατὶ ὅταν τὸ ἐφόρτωσες
 κρασιά καὶ τὸ ἐστειλες εἰς τὸ Ἀνάπη καὶ / ἀπ' ἐκεῖ ἐρχόμενο τὸ ἐφόρτωσες ἀλάττι
 καὶ τὸ ἐταξίδευσες τὴν Κρήτην καὶ τὰ / ἤφερες ἐκεῖ ἐδῶ τὸ ἐστειλες στὴν Μπόλην
 εἰς τὰ ὁποῖα τρία ταξίδια ἂν ἴσως καὶ / ἤθελες γινασίσεις κανέναν ἄλλο νοικοκύρη
 ἦθεν τοῦ δώσεις εἶδησιν καὶ νὰ τοῦ πάρη καὶ βουλήν / κατὰ πῶς ἦτον τοῦ νόμου
 καὶ τὸ πρέπον δὲν ἔδωσες εἶδησιν δὲν ἐπῆρες βουλήν οὔτε / τίποτας ἔδωσες εἰς τὰ
 αὐτὰ τρία ταξίδια μόνο τὰ ἐκατάπιες ὅλα ἐστράφην τὸ καῖκι ἀπὸ τὴν Μπόλη καὶ
 ἦρθεν εἰς τὴν Μπάρον καὶ κράζοντά σε μὲ πο / λλὰ πρετέστα ὁ γγιανσελμῆς διὰ νὰ
 πάγης νὰ ξετελεύσετε τις κράτησες / ὁποῦ ὡσάν μοναχὸς νοικοκύρης πὺ ἐλογιά-
 ζουσου τοῦ εἶχες καμωμένες στὸ νολι / τζάδο καὶ ἐσὺν ἀντὶς νὰ πάγης νὰ σφίξης
 τοὺς συντρόφους τοῦ καῖκιοῦ νὰ ξετε / λεύσουν τὸ ταξίδι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας
 τοὺς ἐσήκωσες καὶ τοὺς ἤφερες εἰς / τὴν Ἀξίαν καὶ διὰ ἐκείνη τὴν ἀφορμὴν μὴ
 ἔχοντας τοὺς συντρόφους νὰ ξετελεύ / σην τὸ ταξίδι κατὰ τὸ νολιτζάδον ὁποῦ τοῦ
 ἔκαμες ἔκαμε χάψι τὸ καῖκι / καὶ ἐχάθην ἀπὸ αἰτία ἐδική σου. Διὰ ἐτοῦτες τὲς
 ψευδοθῆκες ὁποῦ ἀναφέρ / νεις καὶ διὰ ἄλλα πολλὰ πταισίματα καὶ σφάλματα ὁποῦ
 ἔκαμες σοῦ ξαναλέ / γων καὶ σοῦ ξαναπρεστάρων πῶς θέλεις ξεπληρώσεις τὸ αὐτὸν
 καῖκι μὲ ὅλα του / τὰ κατάχρεια ναύλους καὶ ὅ,τι ἄλλη ζημίαν κίνδυνα καὶ ἰντερέσ-
 σαν ἔλαβε καὶ θέ / λει λάβει τὸ ὄρφανὸ πρετεστάρωντάς σου ἀκόμα διὰ ἄκεραν καὶ
 οὐδὲ μίαν φίλε / ας κάθε σουφράγγιο πὺ ἤθελες ἀπολαύσεις ὀπίσω μας ἀπὸ τὴν
 δικαιοσύνη / ἢ ἂν ἴσως καὶ πρωτύτερα δὲ θέλεις μᾶς ὀρίσεις ὡσάν ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ
 ψα[ ] / δικαιώματα γυρεύεις νὰ ἐβγάλης τὸ ὄρφανὸ παιδί εἰς χρέητα καὶ α[ ]

/ νὰ μπερδέψης καὶ ἐμένα εἰς αὐτὰ δίχως καμμία διάκρισιν καὶ τέρμεν[ ] / καιο-
 σύνης τόσον σοῦ πρετεστάρεται καὶ ἀποκρίνεται διὰ νὰ μὴν ἔχης προφάσ[ ] /
 τοῦτον μὲ κάθεν καλλιώτερον τρόπον καὶ μὲ κύρια φύλαξιν τῶν δικαιομα[ ] /
 εἰς τοῦτα καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα καὶ τὰ ἐξῆς.

869

Μαρτυρία

φ. 460^v

/ Ἐβγαλμένες

/ + Εἰς τὴς 25 / Μαΐου 1689 / ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισέρ Τζώρτζης Γαλάντες ἀπὸ
 ζήτησιν τοῦ μισέρ Φιλίππῃ Κωνστατῇ Μαρσῶς καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς ὁ
 ἄνωθεν μισέρ Φιλίππῃς ἐρώτανε τὸν Γεώργην [Πε] / τροκολάκη ἵντα ἐπόκαμε εἰς
 τὰ πράματα ὅπου ἐκράτειε κουντουβερνικῶ τοῦ [Πο] / τὲ Δημητράκη Κόκκου ὁ
 ὁποῖος Γεώργης ἐπηλογήθη καὶ εἶπεν ὅτιν ὡς ἐπόθα[νε] / ὁ μακαρίτης ὁ Δημη-
 τράκης ἐστειλε ἡ χήρα τοῦ ποτὲ μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου / καὶ ὁ γερο-
 μόναχος κύρ Ἀβρόσιος Κόκκος καὶ ἐπῆραν τότε καὶ εἶπασίν του νὰ τοῦ ἐγνωρί /-
 ζην διὰ νοικοκύρηδες ἐκείνους καὶ ὅχιν ἄλλον κανεὶ ἀντζι λέγειν πὼς τὸν ἐβγάλασιν
 καὶ / ἀπὸ ἓνα κομμάτι χωράφιν ποῦ τῶχεν καλλουργία. Λοιπὸ ἤκραξεν ὁ ἄνωθεν
 μισέρ Φίλιππος / τὸν ἄνωθεν Γαλάντε καὶ ἤβαλέν τονε ἀντιμάρτυρα καὶ οὕτως μαρ-
 τυρᾶ πὼς οὕτως ἐ / στὶν πὼς τὰ ἐγροίκησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνωθεν Πετροκο-
 λάκη.

/ + Ἀκόμη τὴν αὐτὴν ἄνωθεν ἡμέρα ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισέρ Ἰακουμάκης
 Νταμέντζος καὶ λέγειν πὼς / ἐγροίκησεν τῆς Εὐδοκίας τοῦ Μαντᾶ καὶ ἤλεγεν πὼς
 ἤκανε κουντουβερνικὸν τοῦ μακαρίτη / ποτὲ Δημητράκη Κόκκου πρᾶμα εἰς τὴν
 Ἰρυμαλία καὶ ἔτζιν λέγειν πὼς τῆς εἶπεν / ὁ ἀφέντης ὁ Ἰακουμάκης Γριμπίας ὅτιν
 νὰ μὴν γνωρίζην ἄλλον κανεὶ νοικοκύρη / εἰς τὸ ἐκεῖνο πρᾶμα παρὰν τὴν χήρα τοῦ
 μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου καὶ ἔ / τζι ἀπὸς τότες γνωρίζειν τὴν αὐτὴν ἀρ-
 χόντισσαν διὰ νοικοκυρὰ πλή εἰς βεβαίω / σιν ἀπογράφει καὶ ἰδιοχείρως του.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος ἐγροίκησα καθὼς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν τὴς ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.